

Odvolaie podané 25. novembra 2016: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) vo veciach T-353/14 a T-17/15, Taliansko/Komisia

(Vec C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Ovlatelka: Európska komisia (v zastúpení: L. Pignataro-Nolin a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Talianska republika, Litovská republika

Návrhy odvolateľky

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil napadnutý rozsudok,
- ak sa Súdny dvor domnieva, že to stav konania dovoľuje, zamietol žalobu v prvom stupni ako nedôvodnú,
- zaviazal Taliansku republiku na náhradu škody v tomto konaní a v konaní v prvom stupni,
- uložil Litovskej republike povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia na podporu svojho odvolania uvádza štyri odvolacie dôvody: 1) nesprávne právne posúdenie pri výklade právnej povahy „Všeobecných ustanovení“ uplatniteľných na výberové konania a nesprávne právne posúdenie pri výklade článku 7 ods. 1 prílohy III Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) a v dôsledku toho nesprávne odôvodnenie; 2) nesprávne právne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia pri výklade článku 1d služobného poriadku; 3) nesprávne právne posúdenie pri výklade (okrem iného kontradiktórnem) článku 28f služobného poriadku a pri výklade kritérií týkajúcich sa súdneho preskúmania Všeobecným súdom; 4) nesprávne právne posúdenie pri výklade článku 2 nariadenia č. 1/58 (Ú. v. 17, 6. októbra 1958, s. 385).

1. Prvý odvolací dôvod je rozdelený do štyroch častí. V prvej časti Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade právnej povahy „Všeobecných pravidiel“ uplatniteľných na výberové konania (Ú. v. 2014, C 60A/1) z dôvodu, že podľa Komisie uvedené ustanovenia stanovujú nové a konkrétne povinnosti pre priebeh výberových konaní, t. j. povinností, ktoré neboli napadnutými oznámeniami o výberovom konaní zmenené. V druhej časti prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 7 ods. 1 prílohy III služobného poriadku v tom zmysle, že EPSO nemá regulačnú právomoc, ktorá by mu umožňovala stanoviť všeobecné a neurčité pravidlá týkajúce sa jazykového režimu výberových konaní, ktoré usporiada. Podľa Komisie EPSO má takúto právomoc. V tejto súvislosti sa Komisia dovoľáva aj porušenia povinnosti uviesť odôvodnenie v rozsahu, v akom si Všeobecný súd v bode 57 nepadnutého rozsudku protirečí, keď konštatuje, že EPSO má napriek tomu právomoc posudzovať potreby orgánov a subjektov Únie, vrátane ich jazykových potrieb v rámci usporiadania rôznych výberových konaní. V tretej časti prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Ustanovenia sú len akty, ktorých cieľom je oznámiť kritériá platné pre voľbu druhého jazyka vo výberových konaniach usporiadaných EPSO, vzhľadom na to, že tieto Ustanovenia naopak záväzne stanovujú kritériá odôvodňujúce túto voľbu. Vo štvrtnej časti prvého odvolacieho dôvodu napokon Komisia tvrdí, že Všeobecný súd neprávne vyložil povahu a obsah napadnutých oznámení o výberových konaniach v tom zmysle, že pokiaľ ide o jazykový režim, oznámenia o výberových konaniach sú zdrojom nových a konkrétnych povinností, čím tak tiež porušil povinnosť uviesť odôvodnenie v súvislosti so zmietnutím námietky neprípustnosti vznesenej Komisiou; v tomto zmysle podľa Komisie predstavovali napadnuté oznámenia o výberovom konaní akty, ktorých obsah len potvrdzoval skutočnosti stanovené vo všeobecných ustanoveniach.

2. Druhý odvolací dôvod je rozdelený do dvoch častí. V prvej časti druhého odvolacieho dôvodu Komisia uplatňuje právne posúdenie pri výklade článku 1d služobného poriadku, z ktorého vyplýva, že obmedzenie vo voľbe druhého jazyka nepredstavuje nevyhnutne diskrimináciu, ale môže byť odôvodnené všeobecným cieľom, ako je záujem služby v rámci personálnej politiky. V druhej časti tohto odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil porušenia povinnosti odôvodnenia z dôvodu, že pri hľadaní dôvodu na obmedzenie voľby druhého jazyka sa v napadnutom rozsudku obmedzuje len na skúmanie napadnutých oznámení o výberových konaniach, pričom mal tiež zohľadniť Všeobecné ustanovenia a ich obsah.
3. Tretí odvolací dôvod je rozdelený do troch častí. V prvej časti sa Komisia domnieva, že Všeobecný súd nemohol dospieť k záveru bez toho, aby nesprávne vyložil článok 28f služobného poriadku, že požiadavky na jazykové schopnosti nie sú súčasťou spôsobilosti uchádzačov v zmysle článku 27 služobného poriadku. V druhej časti tohto odvolacieho dôvodu sa Komisia domnieva, že Všeobecný súd nesprávne vymedzil parametre svojho súdneho preskúmania, ktoré sa malo obmedziť na posúdenie zjavne nesprávneho posúdenia alebo svojvoľného zaobchádzania. V tretej časti tohto dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd prekročil hranice svojho posudzovania, keď vykonal meritórne posúdenie voľby neprijať, okrem troch jazykov uvedených v oznámení o výberovom konaní (angličtina, francúzština a nemčina), aj iné jazyky, a nahradil tak administratívu.
4. Vo štvrtom odvolacom dôvode Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia pri výklade článku 2 nariadenia č. 1/58 tým, že rozhodol, že komunikácia medzi EPSO a uchádzačmi patrí do pôsobnosti tohto ustanovenia, pričom vylúčil akúkoľvek možnosť obmedziť voľbu druhého jazyka. Naopak, možnosť takéhoto obmedzenia vyplýva podľa Komisie z článku 1d ods. 5 a 6 služobného poriadku, ktorý sa vzťahuje aj na uchádzačov výberového konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sø- og Handelsretten (Dánsko) 7. decembra 2016 – Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet

(Vec C-633/16)

(2017/C 046/19)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sø- og Handelsretten

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ernst & Young P/S

Žalovaná: Konkurrencerådet

Prejudiciálne otázky

1. Podľa akých kritérií sa má posúdiť, či sa na správanie alebo konanie podniku vzťahuje zákaz stanovený v článku 7 ods. 1 nariadenia Rady č. 139/2004⁽¹⁾ o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (zákaz predčasného vykonania), a je predpokladom konania spočívajúceho vo vykonaní v zmysle článku 7 ods. 1, že toto konanie je úplne alebo sčasti, zo skutkového alebo právneho hľadiska súčasťou skutočnej zmeny kontroly alebo zlúčenia pokračujúcich činností zúčastnených podnikov, ktoré – za predpokladu, že sú dosiahnuté kvantitatívne limity – zakladá oznamovaciu povinnosť?
2. Môže výpoveď zmluvy o spolupráci, o akú ide v prejednávanej veci, ktorá bola oznámená za takých okolností, aké sú opísané v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, predstavovať konanie spočívajúce vo vykonaní, na ktoré sa vzťahuje zákaz stanovený v článku 7 ods. 1 nariadenia Rady č. 139/2004, a podľa akých kritérií treba v takom prípade rozhodnúť?
3. Závisí odpoveď na druhú otázku od toho, či výpoveď skutočne spôsobila účinky na trhu, ktoré sú relevantné z hľadiska práva hospodárskej súťaže?